

MET DE HANDEN IN HET HAAR

Mijnheer Verkuilen zit met de handen in het haar. Als hoofd van de plaatselijke openbare school was hij er eindelijk in geslaagd een aparte stichting voor levensbeschouwelijke vorming in het leven te roepen. De ouders hadden nogal aangedrongen.

Door de hervormde gemeente en de rooms-katholieke kerkgemeenschap was in ieder geval alvast medewerking toegezegd.

Gisteren was de eerste werkvergadering geweest.

Hij had er nog steeds een kater van.

Want wie schitterde daar door afwezigheid?

Nee, het waren niet de ouders die het hadden laten afweten; en ook niet de hervormde gemeente, want die hadden twee vertegenwoordigers gestuurd. Alleen de pastoor had Verkuilen, ook niet na langdurig aandringen, niet voldoende kunnen porren.

Er was toch immers ook een katholieke school, laat de ouders hun kinderen dáár maar heensturen, had de pastoor volgehouden. Nee, de parochie zou niet meedoen.

Daar zaten ze dan. Een beetje onthand, dat wel. En Verkuilen eigenlijk voor joker, want het was immers toch allemaal voor elkaar? Op deze wijze echter stagneerde het gehele projekt. Wel was er een enthousiaste oude, die twee uur per week zich beschikbaar stelde, maar ja...

Hij besloot het de volgende dag nog maar eens te proberen bij de pastoor. Maar die bleef onverzettelijk en bij zijn besluit, zodat....